

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, 1619

Nero, sive De fossione Isthmi

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1546](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1546)

ΝΕΡΩΝ, Η ΠΕΡΙ

τῆς ὀργῆς τοῦ
Ισθμοῦ.

NERO, SIVE DE

fossione Isth
mi.

Iacobo Micyllo interprete.

ARGUMENTVM.

TOTUS hic dialogus, cuiuscunq; tandem est (nam Luciani esse neq; asseri puto posse, neque profus negari) quasi quædam in Neronem inuectiua est, qua potissimum dementia illius exagitur, quæ cum in Isthmo fodiendo, à quo & tituli ratio sumpta est, tum in obeundis scenicis certaminibus imperator Romanus exercuit. Estq; veluti perpetua facti commemoratio, paucis quibusdam & cæterorū ipsius facinorum exemplis amplificandi causa adiectis, quæ tota Musonio philosopho tribuitur, qui Tuscus genere, vt Tacitus ait, cum studia iuuenum præceptis sapientiæ foueret, à Nerone postremò cum in omnes bonos & claros æquè grassaretur, ob linguæ libertatem, & Suidas addit, interfectus fuit. Huius & alij meminere, & Gell. lib. 16. cap. 1. Cæterum fuerunt & in hoc dialogo multa ex coniectura magis quàm ex fide, ob exemplaris, velut apparebat, vitiositatem vertenda: quam rem, vt in postremo operis eam saltem à lectoribus veniam postulo, quæ cæteris hætenus in claris & manifestis etiam impingentibus, data fuit: præsertim cum in nullo hætenus, quod equidem sciam, legentium fidem fefellerim, vbiq; cum hoc loco, tum in superioribus. eo circa quod vel ignorantia, quam & ipsam agnosco, vel alia aliqua de causa hæsitasset, aut asterisco, aut annotatione aliqua signato. Qui si nihil aliud, illud certè tamen existimo, occasionem, & quasi quandam ansam ad vteriora ac veriora indaganda alijs me tradidisse.

Kkkk 5

MENE.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ

ἢ Μυσονίῳ.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΕΣ

ἢ Μυσονίῳ.

Ορυχὴ τῷ Ἰω-
 μῷ καὶ σοὶ Μυσ-
 σόνι ἔστι χα-
 ρὸς, ὡς φασί,
 γεγονῆα τῷ τοράνῳ, κοινῶ
 ἔχον Βαλῶα. Μου. Ἰδιῶ
 Μυσεράτων καὶ βελτίῳ ἐν-
 τιθουμῆσαι Νέρονα· τὰς ἄρ
 πρὸς ἡλῶας τῆς Πελοποννή-
 σου, τὰς ἄρ Μαθίαν, ξυ-
 νῆρε ἴσι θαλάσσι μίνοις ἔσ-
 ποσι παθίαν τῷ Ἰωμῷ ῥήγμα-
 τι. Μι. τοῦτο δ' ἄρ καὶ τὰς
 ἔμπορίας ὄνυσαι, καὶ τὰς ἐπὶ
 θαλάσσι πόδας, καὶ τὰς ἐν
 τῇ μεσογείᾳ. καὶ ἄρ διὰ λιμένα-
 νους ἀρχαίων ὁ οἶκος καρπὸς,
 ἔρ τὰ ἐπιθαλάσσια ἔδωρά-
 τη. ταῦτα δὲ διέξειλε Μου-
 σόνι βουλομένοις ἡμῶν ἀ-
 κροάσασθαι πᾶσι, εἰ μὴ τι
 σπουδάσει ἔσθον ἔτρον.
 Μου διημι βουλομένοις ἔδ
 ἄρ οἶδ' ὅτι χαρισίμου ἄρ
 μάλ=

T Isthmi sof-
 fio, quæ in ma-
 nu adeo, ut a-
 iunt, tyranno
 fuit, & tibi Musoni mena-
 tem habere Græcam vide-
 batur. MUSO. Scito Me-
 necrates, etiam meliora co-
 gitasse Neronem. Nam &
 circuitus Peloponnesi illos
 supra Maleam, tollere na-
 vigantibus volebat, Isthmo
 ad viginti stadia interru-
 pto. MENE C. Hoc au-
 tem & emporijs profu-
 rum erat videlicet, & ci-
 uitatibus eum maritimis,
 tum etiam illis quæ in me-
 diterraneis sitæ sunt. Nam
 si maritima loca bene has
 beant, etiam illis quæ ins-
 teriora sunt, domesticus
 agrorum proventus suse-
 ficiet. Sed hæc narra-
 so Musoni nobis: om-
 nes enim audiendi cupidi

sumus, nisi si quid aliud seræ rei fortè est cui tu nunc incum-
 bere cogitas. MUSO. Narrabo, quando quidem vultis. Nam

ἔσθ

μάλλον τοῖς γε ἀριμύνοις ἢ
 ἀλλῆς ἄτο φροντισίῳ ἐπὶ
 ὧ σπουδαίαν. Νέροντα δὲ
 ἢ Ἀχαιῶν ὄδῳ ἔχον, καὶ τὸ
 σφόδρα αὐτὸν πεπεισέναι, μὴ
 δὲ ἄρ τὰς Μύσας ἀναβάλλει
 ὄναι ἰδίῳ, ἐθέλειτο δὲ τὰ Ο-
 λυμπία, τὸν γυνικώτατον
 σὺν ἀγόνων, σφραγίσαν ἔ-
 δωκεν τὰ Ἱπὸ Πύθια τότεν ἔφ-
 ἴουτο μίτῃναι μάλλον, ἢ ὧ
 Ἀπόλλωνι μὴ δὲ ἄρ μὴ δὲ
 ἐκείνων ἰναυτίαν αὐτῷ λι-
 θάρων τὴ καὶ ὠδῶν θύομαι,
 ἢ δὲ ἰσθμὸς δὲ τῶν ἄποθῶν αὐ-
 τῷ βυβαλαμίνων ἀμ' ἵππυς
 χῶν τῆ φύσα τῶ τόπῳ, μιγα-
 θυρίας ἠράσθῃ, τὸν τε βασι-
 λία τῶν ἐπὶ τῶ Τροίαν ποτὲ
 Ἀχαιῶν ἐν θυμῶν, ὡς τῶν
 Εὐβοιῶν τῆς Βοιωτίας ἀνίτη-
 ῶν Εὐείπῳ, ὧ σφρι τῶ Χαλ-
 κίδα. ἔτι γε μὴ καὶ τὸν Δα-
 ρῆον, ὡς δὲ Βόσπορ ὅ ἐστι
 εὐραχί

sat scio quòd plus etiam gra-
 tificabor, ἢς utique qui ad
 iniucundam adeò eurarum
 (ut ita dicam) officinam
 hanc studendi causa vene-
 runt.^a Neronem igitur in A-
 chaiam via ducebat, & il-
 lud item, quòd sibi ipsi ve-
 hementer persuaserat ne
 Musas quidem dulcius mo-
 dulari. Volebat autem &
 Olympijs (quòd certamen
 omnium maximè exercitijs
 frequentatur) cantando co-
 ronari. Nam quæ in Pythijs
 aguntur eorum pleraque ad
 se magis quàm ad Apollin-
 em pertinere putabat. Nes-
 que enim neque illum ad-
 uersus se citharam aut car-
 men aliquòd mouere aude-
 re. Cæterùm isthmus haud-
 quaquam ex illis erat de qui-
 bus hic diu aut longè antè
 cogitasset, sed cùm fortè na-
 turam loci conspexisset, ma-
 gnificum opus hoc animo
 concepit, Achiuorum videlicet regem, eorum qui ad Tro-
 iam olim profecti fuère, animo proponens, qui ipse Euz-
 hæam quoq; à Bæotia refecuit, medio circa Chalcidem Eu-
 zipo imisso. Deinde autem & Darium: ut à quo & Bosporus
 ponte

φερῶν αὐτῶ ἐπιτοῦς Σκύθας.
 τὰ δὲ Ζέρξου καὶ τῶν τέτορον ἴσας
 ἰνυόουσι, μέγιστα τῶν μεγά-
 νων ἰνυόντων καὶ πῶς τέτοις,
 τὸ δὲ ὀλίγος ἀπύλοισι ἐπιμέ-
 ξαι πολυτάς ἑσῶν τῶν Ἐλλά-
 δα, λαμπρῶς ἐπὶ ἄδῳ τῆς ἑξ-
 ὠδου αὐτῶ τύραννοι φύσας
 μὲν ἔσοι μῦθον, ψαύουσι δὲ πῶς
 καὶ ἀκούουσι τοῦτο φθίζμα.
 περικλυτῶν τῆς οὐλῆς, ὕμνον
 μῦθον Ἀμφιρίτης τῆς καὶ Πο-
 σαδῶν ὄψου, καὶ ἄσματος οὐ-
 μέγιστος, Μελικέρτης δὲ καὶ Λα-
 νοβίτης. ὁ δὲ ἑξῆς αὐτῶ δὲ αὐτῶ
 ἡρωῶν δὲ κινῶν, καὶ τῶν
 Ἐλλάδα ἐπιπροσώσαντο, ἐπι-
 τῶν ὀρυκτῶν ἕξε, ἡροτόμους
 νόσ τε καὶ ἀδῶν μῦθον, καὶ ἡ-
 θυμῶν μῦθον τῆς γῆς, πῶς οὐ-
 μαι. τοῖς τε τῶν ἀργῶν πρ-
 ομισῶν μῦθους παρακλῶσας
 μῦθον ἑξυμῶνας ἀντιδῶν τῶ
 ἕργου, ἀνία εἰς τῶν Κό-
 ευθου, τὰ Ἡρακλέους δουκῶν
 ἡπερβῆδῶν πολυτά. οἱ μῦθον
 δὲ

ubi terram ter, opinor, tetigisset, deinde & quibus praefectus
 re atq; imperia credita erāt, opus unā capessere iussisset, Co-
 rinthum redijt, Hercules aded res gestas omnes sibi visus sus-
 perasse.

ponte iunctus fuerit cum is
 contra Scythas proficisce-
 retur. Nam Xerxis factum
 etiam ante ista fortassis ani-
 mo cogitarat, quod magni-
 ficentissimum operum ma-
 gnificorum omnium fuit.
 Supra omnia autem haec etiā
 illud putabat, Graeciam per
 hoc quod brevi aded omnes
 inter se misceri possent, con-
 tra exteros splendide aded
 stabilium iri. Nam tyran-
 norum ingenia ebria quā-
 dem sunt, tanguntur autem
 alicubi ubi vocem hanc au-
 diunt. Porro progressus in
 scenam, hymnum quidem
 Amphirites & Neptuni ce-
 cinit, & canticum quod-
 dam non magnum Melicera-
 te & Leucothea. Cum autē
 aureum ipsi ligonē porrexiss-
 sent, Graeciamq; tanquam in
 tutelam commendassent, ad
 fodiendum profectus est,
 plausu cantulq; profequen-
 tibus illū tum omnibus. Atq;

quanquam
 Nam inci-
 tendi.

δὴ ἐν τῷ Ἀσπρωγείῳ, τὰ ἀ-
 πώδη τὴ καὶ ἀσπρωγείῳ
 νον, ἢ spatia δὲ τὰ γάδου τὴ
 καὶ πείραδα. ἰδὲ δὲ μὲν δὴ πρὸ
 καὶ ἀπὸ τῆς ἡμῶν πρὸς
 ἰσχυροῦν ἡμῶν τῷ ἰσχυρῷ,
 καὶ τῆς τῆς ἐν Κοεῖνθου δόξῃ
 ἔπα σαφῆς, ὡς δὴ τὸ Νέρον
 μὲν μεταναστῆναι τὸ το-
 μῆν. ἔφασαν δὲ τῆς Αἰγυ-
 πτῆος γεωμετρίας τῆς ἐκα-
 τήρας βασιλεῦς τὰς φέσας,
 ἐν ἰσότητι αὐτῶν οὐκ ἔστι
 γὰρ, ἀλλ' ὑψηλοτέρων ἢ γε-
 μῆτος τῶν ἐν τῷ Ἀσπρωγείῳ
 τῷ Αἰγυπτῶν διοικητοῦ παλά-
 ζου τῷ ἰσότητι νῦν ἀπὸ τῆς
 τῷ, ἢ τῷ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
 θλίψαι τῶν Αἰγυπτῶν. Νέρον
 δὲ τῆς μὲν τοῦ ἰσχυροῦ τῶν
 ἢ δὲ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς, ὁ
 σοφώτατος τὴ καὶ φρονιμώτα-
 τῷ τῷ τῷ τῷ αὐτῶν ἡ-
 ρα μᾶλλον, ἢ τὸ ἀπὸ τῆς ἔ-
 δειν. ἢ δὲ τῶν ἑσπερίων ἢ
 νῶν λίγῃσι, καὶ ὀξύνται,

ὡς

quanquam sapientissimus, & naturalium rerum peritissimus
 Nam incidendi illius maiore studio tenebatur, quam publicè
 sanendi. Sed motus occidentalium gentium, & asperrimus

quò

perasse. Illi igitur qui in vin-
 culis fuerant, periculosius atq;
 difficilibus conficiendis ex-
 xerebantur: exercitus autem
 ea quæ terrea ac plana es-
 rant, fodiebat. At ubi iam
 septimum & quintum diem
 quasi alligati Isthmo fuisse-
 mus, rumor quidam è Corin-
 tho venit, non ita tamen ma-
 nifestus aut planus, quòd
 Neronem percutisset Isthmi
 incisi. Dicebant autem Aeg-
 yptios geometras altitudinis
 nemmetientes, haudquaquã
 eandem atque æqualem va-
 triusq; maris superficiem de-
 prehendisse: sed cùm eam
 partem quæ Lechaum aspi-
 cit, alio rem iudicarent, de
 Aegina in timorem venisse
 Nam si tantum pelagus con-
 tra insulam effunderetur, pe-
 riculum esse ne illa aquis ob-
 ruita in profundum demer-
 geretur. At Neronem à fo-
 diendo Isthmo ne Thales
 quidem absterriurus fuerat,

ὡς τ' ἰκάνης νῦν ἀπλόμῳ ὁ-
 τρομαζ' αὐτῷ βίβλαξ, ἀπύχα-
 ζην Ἐπιδ' ὅτι καὶ ἰομῷ Νε-
 ρωνα, ψυχρῶς γεωμετρήσαν-
 τα τὰς ψ' θαλάσσιαις ἰσο-
 γαίαις τὴ καὶ ἰσοπέδους διδα-
 φασὶ δ' αὐτῷ καὶ τὰ πῶδ' Ἰ Πά-
 μης ὀλιθαύαναν ἦδ' η, καὶ ἴπο-
 διδοῦναι, τὰτὶ καὶ αὐτῷ χθῆς ἡ-
 κέσαστε τῷ πελοπονησῶν ὅχι-
 κιάρχῳ. Με. ἢ φωνὴ δέ, Μουσῶ-
 νη, δὲ ἰὼ μουσομανῆ, καὶ τῶν
 Ολυμπιάδων τὴ καὶ Πυθιά-
 δων ἰοῶ, πῶς ἔχη τῷ τυραν-
 τῶ, τ' ἴθ' ἡμίμων πῶσπληθύνων
 οἱ μὴ ἰθαύμαστον, οἱ δὲ λατρε-
 γέλων. Μν. ἄν' ἰκάνος γε, δὲ
 Μυρτίκρατις, ὅτι θαύμασις
 ἔχη τῷ φθίζματ' ὅτ' αὐτὸ γε
 λοίωσ' ἢ ἴθ' φθῆσις αὐτὸν ἀμύμ-
 πλωσ τὴ καὶ μίσις ἤρμουκ.
 φθίζματα δὲ λούθου, μὴ φθῆ-
 σα, καὶ βαρὺ, ἰζημασίης ἀδ-
 ῶ τῆς φάρυγγος, μίλη δ' ὅτω
 κατ' ἰσπανασμῆα βομβῆ πωσ.
 οἱ δὲ γε τόνοι τῶν φθόγων
 ἰπικλάνοισι τοῦδου, ἰπῆ μὴ
 θαρρῆ

dam, non natura tamē, & graue, impendente atq; vrgente hoc
 gutture: ac carmina quidem hoc pacto accurata quodammo-
 do etiā personat. Voculationes autem sonorū leuigant hunc
 post.

qui illas nunc excitat & in-
 cendit (Vindex autem nos
 men ipsi est) reuocauit ex
 Græcia & ab Isthmo Ne-
 ronem, frigide aded maria
 dimensum. Nam aquē aliē
 à terra vtrunque assurgere,
 eandemq; superficiem habere
 scio. Aiunt autem ipsi
 & Romanas res paulatim
 iam labi & declinare. id
 quod & ipsi ex Tribuno hea-
 ri, qui impegerat, audiūstis.
MEN. At vox, Musoni,
 propter quā in Mūsas ita des-
 perit, & Olympiadas pariz-
 ter & Pythiadas amat, qua-
 linam tyranno est? Nam eo-
 rum qui ad Lemnū nauibus
 veniebant alij quidem admis-
 rabantur ipsum, alij autem
 etiam deridebant. **MVS.**
 At ille, quod ad vocem attri-
 net, neque admiratione dis-
 gnus, neq; risu est. Nam ip-
 sum natura inculpabilem,
 atq; aded mediocērē forma
 uit. Sonat autē concauū quid-

ἦ ἀρ' ἔστι αὐτῶν, χρωμάτων δ' εὐ-
 λαυρωπία, ἢ μελοποιία ἀνα-
 γώνῳ μὲν δὴ, καὶ λιθορῳθία
 ἐνσωτῆ, καὶ οὐ καιρὸς βαδί-
 σαι, ἢ εὐνοῖα ἢ μεταστώαι, καὶ
 τὸ νῦμα ἐξομοιωσαὶ τοῖς μέ-
 λουσιν, αἰσχυρῶν ἔχουσι ὁ μόν-
 ος το βασιλῆα δοκεῖν, ἀκει-
 βῆν ταῦτα. ἂ δ' ἡμιμόλιον ἐν
 ἐρείθονας, ψῦ γέλωσι, ὡς
 ποτὶς τ' θεομένων ἐπιπλά,
 καὶ ἐπιμύτων φόδων ἐπηρ-
 τημένων, ἂ τις ἐπ' αὐτῶν γέ-
 λῶν ἔην νόσας μὲν γὰρ τὸ μετρί-
 σπλιον, ξυάγων τὸ πνεῦμα,
 ἐπ' ἀκρων διίστατο τῶν πο-
 δῶν ἀνακλώμεν, ὡς περ
 οἱ ἐπὶ τοῦ προχού. φύσα δ' ἐ-
 ρυθρὸς ἄν, ἱρῶθῆ μάκρον,
 ἱμπιπράμενος αὐτῶ τῷ πρῶ-
 τῷ. τὸ δ' πνεῦμα, ὀλίγον, καὶ
 ἔκ ἀρσχυρῶν πρῶσ δὴ. Μὲ οἱ δ'
 ἐρ ἄγωνι πῶς αὐτὸν πῶς
 ἐθείστον, ὃ Μουσῶν, τί-
 χης γάρ που χαρίζονται. Μου-
 σῆχην μὲν, ὡς περ οἱ ἰσοπα-
 λῶντων, ἀπ' ἐνθυμηθητι
 ὃ Μηνι-

tum ipso conferuntur, Musoni, quo pacto se gerunt? Nam
 arti grahicantur scilicet. MVSO. Arti quidem Muso-
 ni, quemadmodum & qui luctando subferunt: sed cogita-
 Mene-

postquam sibi ipsi non con-
 fidit: Chromatum verò hu-
 manitate & modulatione
 facili quidem illa, & ad ci-
 thara cantum accommoda-
 ta, & tibi tempus est, ire &
 stare, & de loco transire, de-
 inde & nutum cum mem-
 bris exæquare, hæc accura-
 te facere eius est qui pudore
 solo eo afficitur, quod rex
 videtur. At rursus si imiter-
 tur superiores, hui quàm
 multiis spectatoribus risus
 excidit quonquam infinito
 adeò metu impèdente, si quis
 ipsius causa rideat. Nutat eo
 nimplus æquo, & cùm spi-
 ritum attrahit, stat summis
 pedibus distentus & refra-
 ctus, perinde ut ij qui rotam
 circumagunt. Iam verò na-
 tura rubicundus existens,
 multò magis etiam rubescit
 cùm ipsi facies incenditur.
 Spiritus autem modicus,
 & agrè alicubi sufficiens.
 MEN. Qui verò certamine

ὁ Μενεκρατὴς, τὸν δὲ πρῶτος
 δίας ἰπποκρίτων, ὡς Ἰσθμοῖ ἀ-
 πέθανεν. ἴσοι γὰρ κινδύοι καὶ
 περὶ τὰς τέχνας, ἢ περὶ τὴν
 σισοί τεχνάζοντων. Μὲν καὶ τὴν
 τῶν Μουσῶν; σφόδρα γὰρ ἀ-
 νήκοι τὸ λόγος. Μὲν ἀνὰ δὲ
 λόγος ἀτόπος μὲν, ἢ ὁ φθαλαμοῖς
 δὲ ἐπιλέωνων πρῶτος. Ἰσθ-
 μοῖ γὰρ νόμον λαμβάνει, μὴ τὴν
 λαμπροῦ ἀγωνίζεσθαι μὴ-
 τὴν πρῶτον, ἰσοκράτους Νερῶν
 πρῶτος νικῶν. καὶ παρὰ ἡ-
 θοῦν ἀς τὴν ἀγωνίαν ταύτην
 πρῶτος μὲν, ὁ δὲ Ἡπαρότης,
 αἰεὶ φωνῆς ἔχων, ὁ δὲ ἰσοκ-
 μῶν δὲ ἐπὶ αὐτῶν, ἢ θαυμασ-
 τῶν δὲ λαμπρότερα τῆς ἀ-
 θοῦν ἰπποκρίτων, καὶ τοῦ συ-
 φάνου ἰσοκράτους, καὶ μὴ ἀν-
 σαρπρότερον, ἢ δὲ τὰ λαν-
 τα δῶνα οἱ Νερῶνα ἰπποκρίτων
 νικῶν. ὁ δὲ ἰσοκράτης τε, καὶ μὴ
 νικῶν ἄλλοι καὶ γὰρ δὲ καὶ ἡ.
 προῶτον ἰσοκράτους, ἐπὶ αὐ-
 τῶν δὲ τῶν ἀγωνίων. Βοῶντων δὲ
 τῶν ἐπιλέωνων ἐπὶ τῶν Ἡπα-
 ρότων,

fani more ferebatur: nam & audius iam sub scena fuerat,
 in ipso videlicet certamine. Aclamantibus autem Grecis,
 Epirotis

Menebrates, tragicum hi-
 strionem illum, quo pacto in
 Isthmij perierit. Paria enim
 pericula & circa artes sunt,
 si qui in ijs ostentandis im-
 pendio elaborant. MEN.
 Quid hoc autem Musoni?
 admodum enim ignarus eius
 sum quod dicis. MVS.
 Audi igitur rem absurdam
 quidem & insolentem, at-
 tamen in conspectu Græco-
 rum actam. Nam cum in
 Isthmij lex esset, ut neq; co-
 mædia certaret quispiam,
 neq; tragædia: Neroni pla-
 cuit tragædos superare. Ac
 prodierunt ad hoc certamen
 plures quidem: Epirota au-
 tem ille, ut qui voce optimè
 valeret, & ob eam artem
 etiam celebraretur, & in
 admiratione esset, clariùs so-
 lito sungebat & coronam as-
 mare se, & nihil de studio
 remittere velle priusquam à
 Nerone decem talenta pro
 victoria acciperet. At ille
 exasperabatur, simul & in-

φῶτι, ὡς ἐπὶ τῶν γραμματείᾳ,
 ἀλλὰ ὡς ὑφ' αὐτοῦ αὐτῷ τῷ τῶν.
 αὐτῷ ἢ ἡμετέρων τὸ φθί-
 μα, καὶ δημοτικῶς εἰς ἴσον ἔ-
 ἴσπερ ἐπὶ Νέρωνι π' ὀκείαν.
 τῶν τὸς ἰαυτῷ ἰσοκράτας, εἰς ἄν-
 τε σκουντάς τ' ἔσ' πράγματι.
 καὶ γὰρ δὴ καὶ ἑλλῆτες ἰλιφαν-
 τίνες ἢ διθύρατος πεδελημῆς
 νοι αὐτάς, ὅσπερ ἰχθαίδη,
 ἢ τὸν Ἡπαρότιον ἀνασίσαν-
 τῶν πῆρ τὸν ἀγχι λείονα, κα-
 τίλαρον αὐτῷ τῶ φάρυγγα,
 πᾶσι δὲ ὀρθῶς τῶς ἑλλῆτοισ.
 Μην. πρᾶξοδίαρ ἑλίαν Μο-
 σόνει, μιὰρ δὲ ὅτω πᾶθ' ἔρ-
 ῆ φθαλμοῖς τῶν ἑλλῆτων ἔρ-
 γασάμεν ἔ; Μυσ. πᾶσι δὲ τῶν.
 τῶ νανία τῶ μνητροκλήσαν-
 τι. Μην. εἰ δὲ πρᾶξοδίας ὑπό-
 κειτῶ ἀπὸ ἑλλῆτων, ἰντ' μὲν
 αὐτῷ τὸ φθίμα, τί γὰρ θαυ-
 μάλαρ; καὶ γὰρ δὴ καὶ τὸ Πυ-
 θικὸν σόμιον, πᾶρ δὲ αἰ ὀμα-
 φαί ἰντ' ἰντ' ἄφρα ἑλλῆτων ὀρ-
 μισῶν, ὡς πᾶσι τῶ Ἀπόλλων
 νι φωνῆ ἢν καὶ τῶ τῶ Πυθῆ
 κατακίξαν ἔ; αὐτῶν εἰς τὸν

Ορίσας

obivare conatus fuerit, ut videlicet neque Apollini vox
 aliqua esset? quanquam ipse Pythio recensente eum inter

Epirota mitti scribam, qui
 iuberet hunc submittere sibi
 sese. Sed pergenie eo, & su-
 pra modum autollente vos
 eum, populariterq̄ ac libe-
 re cum ipso contendente, im-
 mittit Nero in pulpita suos
 histriones, tanquam qui ad
 hoc negotium pertinerent.
 Nam & libellos elephantis-
 nos & duplices habebant,
 quibus præ se intentiis, veluti
 pugionibus utebantur. Atq̄
 hi Epirotam ad proximam
 columnam erigentes, guttur
 ipsius fregerunt, cædentes
 obuersis in rectum libellis.

MEN. Tragedia autem vi-
 cit, Musoni, sceleratum a-
 deo facinus in oculis Græco-
 rum ausus? M V S. Quid
 putas? ludus hic adolescen-
 ti fuit, qui matrem occidit
 quoque. MEN. Si verò in-
 ter tragedias histrionem oc-
 cidit. execta illius voce, quid
 adeo atinet demirari, quan-
 do & Pythicum os, vnde
 voces inspirare solebant,
 obivare conatus fuerit, ut

LIII

Ορίστας

Ορίσας τὴ καὶ Ἀλκμαεῶνας,
 οἷς τὸ μητροκόνησον, καὶ ἰδὲ
 ἕορ τινὰ δύκλειας ἰδωκῶν, ἰ-
 παδὴ πᾶτρασι πῆτιμῶρυσαρ.
 Μσο. ὁ δὲ μηδ' αμῶς ἀπῆρ ἔ-
 χωρ ὄτφ ἰτιμῶρυσαρ. ὕβριδι
 τὰς ἑὺ θείῳ ἦτε, πρᾶότερα τ
 ἀλθῶρ ἀνέωρ. ἀπὰ μεταξὺ
 λόγων, τίς ἢ πεσῖσα ναῦς,
 ὡς ἰπᾶσαρ τὶ ἀγαθῶρ ἰοικῶ-
 ἰσφάνωιται γῆ τὰς ἑσφαιὰς,
 ὡσπερ χορὸς ἀφῆμι. Ὁ, καὶ τίς
 πῆρας πέτενα πῶ χῆρα,
 παρακλινοῦμαι. Ὁ ἡμῖν βαρ-
 ῖῆμι καὶ χᾶραρ, βοῆτε, ἢ
 μὴ παρακῶ, Νιρωνα οἰχέδι.
 Μγν. βοῆ γῆ, Μσοῶνι, ἢ σα-
 φῖς ἑρόργι, ὄσφ τῆς γῆς ἀπῆ-
 τε. Μσο, ἔγυ, ὦ θεοί. Μγν. ἀλ-
 ἀ μὴ ἰσυχῶριθα ἰπὶ γῆ τῶς
 ἑσφαιῶς. ὁ φασί
 ἄῆρ.

Ὁ gaudere: clamatq̄, nisi non satis rectè percipio, Neronem
 petuisse. MEN. Clamat enim Nufoni, Ὁ manifestius vitique,
 quo propius terram contigit. MVS. Euge, ὁ δῖ.

MEN. Sed ne gloriemur. ^b Nam
 mortuis, ut aiunt, non de.

cet conuitiari.

Orestas & Alcmaeones, qui-
 bus id quòd matres occidē-
 re, etiam laudis aliquam fa-
 mam præbuit, postquam id
 in plionem patrum fecerāt.
 MVS. Hic autem cū nullo
 modo dicere posset, quem-
 nam ultus esset, contumelia
 à Deo affectum sese putabat,
 cū tamē mitiora quàm ve-
 ritas exigebat, audisset. Sed
 interea dum sermones cedi-
 mus, quānam navis ista est
 quæ huc propinquat? Vt au-
 tem boni aliquid afferre vis-
 detur? Nam coronati capio-
 tibus omnes sunt, perinde ut
 chorus quispiam, qui fau-
 stum aliquid nunciaturus in-
 greditur. Et quidam ex pro-
 ra manum protendit quos-
 que, iubens Ὁ confidere nos,

à N
 jam sup
 temerit
 tro sepē
 no posuit
 Claudij
 enim iam
 scilicet
 ynde Ch
 loquis,
 intessere
 miris le
 ut, qui in
 us qui m
 istos mo

DVol
 Græc
 Lucianū
 tum qu
 præfert
 do effi

CHA. 7
 tibus: P

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

¶ NERONEM igitur.] Neronem in primis mŕsicae studio-
sum fuisse testis Tranquillus, adeo vt prae se Apollinera con-
temneret, quem vt citharædum pingebant pictores. Talis in thea-
tro sæpè vilis est Nero: qui etiam statuas suas citharædico cul-
tu posuit. Cuius naturam poëticè describit Seneca in iudo de
Claudij Cæsaris morte, b Nam mortuis non decet.] Sunt
enim iam interfecti nullis omninò conuij: aspergendi, nec in-
jectandi: ne cum laruis iuxta prouertium, pugnare videamur.
Vnde Chilon ille Lacedæmonius verabas de mortuis etiam ma-
lè loqui, quòd nihil ingenio viro indignius crederet, quàm eos
incessere lingua, qui respondere non possent, ac turpe esset cum
vmbriis luctari. Huc præterea et illud Aristotelis referendum
est, qui in Rhetoricis citat Platonem ex Politia, qui scripserit,
eos qui mortuos allaturarent, videri similes catellis, qui lapides
iactos morderent, ipsos autem qui læssent non attingerent.

PALINVRVS.

ARGVMENTVM.

DVo hi Dialogi sequentes, Luciani non sunt, neque
Græcè scripti etiam: sed quia à doctis Italiæ cum
Lucianicis eodem titulo coniunctos accepimus: nec hõ-
rum quidem lectione fraudare quenquam volumus,
præsertim cum ad exemplum Lucianicorũ aliquo mo-
do efficti & ipsi essent.

PALINVRVS, CHARON.

Bsecro te, o Charon, sine me vt iam nauim
conscendam. CHAR. Quis me appellas?
PAL. Ego nauita quondam illius, quem na-
per viuentem transueclasti, Aeneæ Troiani.
CHA. Tunc ille es, qui apud portus Velinos inhumatus iac-
ebas? PAL. Ille ipse sum. Sed crede celestium nuu fieri vt
LIII 2 transue-